

பதில் அளிக்கப்பட ஜெபத்தின் இரகசியம்

[1 இராஜாக்கள் 18:41-46]

எலியா, பாகாவின் 450 தீர்க்கதரிசிகளுக்கு அறைகூவல் விடுத்து அவர்களைக் கொன்ற நாள், அவரது வாழ்வின் மாபெரும் நாளாக இருந்தது என்று மக்களில் பலர் நினைக்கின்றனர். கர்மேல் மலையில் நடந்த காட்சியைப் பற்றி நாம் வாசித்திருக்கிறோம். வானத்திலிருந்து அக்கினி இறங்கியது பற்றியும், மக்கள் “யெகோவாவே தேவனாக இருக்கிறார்” என்று சப்தமிட்டதையும் கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகள் கொல்லப்பட்டதையும் பற்றி நாம் வாசித்திருக்கிறோம். அந்த நிகழ்ச்சியின் முடிவில், கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளின் உடல்கள் கீசோன் ஆற்றங்கரையில் புதைக்கப்பட்டாத நிலையில் கோரமான குவியல்களாகக் கிடந்தன, அவற்றை அரசர் பார்த்தபோது, அனேகமாக அவரது கண்கள் தட்டுப் போல் அகன்றிருக்கலாம். நாடகம் முடிந்தது மற்றும் இந்த அதிகாரத்தின் எஞ்சிய கடைசிப் பகுதி “தேவர்களின் யுத்தம்” என்ற வரலாற்றிற்கு ஒரு பிற்சேர்க்கையாக மாத்திரமே உள்ளது என்று நாம் நினைக்கலாம்.

விஷயம் அவ்வாறு இருக்கவில்லை; உச்சக்காட்சி இனி வரவேண்டியதாக உள்ளது. 1 இராஜாக்கள் 18:1ஐக் கண்ணோக்குங்கள்: “கர்த்தருடைய வார்த்தை எலியாவுக்கு உண்டாகி: நீ போய் ஆகாபுக்கு உன்னைக் காண்பி; நான் தேசத்தின்மேல் மழையைக் கட்டளையிடுவேன் என்றார்.” (என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது.) மழையை அனுப்புதல் என்பதே 18ம் அதிகாரத்தின் எல்லா விஷயமுமாக உள்ளது. மழை வருவதற்கு முன்னர் எலியா, கர்மேல் மலையில் இஸ்ரவேல் மக்கள் எல்லாரையும் ஒன்றுகூட்டி, அங்கு அவர் நாடளாவிய மனந்திரும்புதலின் செயல்விளக்கத்தைக் கொண்டுவரக் கூடுவதற்காக, அவர் தம்மை ஆகாபுக்குக் காண்பிக்க வேண்டியிருந்தது. அது நிறைவேற்றப்பட்டவுடன், அந்த வாக்குத்தத்தம் நிறைவேற்றப்பட முடிந்தது.

நாம் காணப்போகிறபடி, ஜெபத்திற்குப் பதில் என்ற வகையில் அந்த வாக்குத்தத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டது. “பதில் அளிக்கப்பட்ட ஜெபத்தின் இரகசியம்” பற்றி நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கையில், 1 இராஜாக்கள் 18:41-46ல் ஜெபத்தின் மீதான முக்கியமான பாடங்கள் கற்றுக்கொள்ளப்பட முடியும். ஜெபத்திற்கான ஒரு மாபெரும் உதாரணத்தைக் குறிப்பிடும்படி நம்மிடத்தில் கேட்கப்பட்டால் எப்படியிருக்கும்? ஒருவேளை நாம் இயேசுவை அல்லது பவுலைக் குறிப்பிடுவோம். நாம் பழைய ஏற்பாட்டில் கட்டுப்பட்டிருந்தால், ஒருவேளை நாம் தாவீதைக் குறிப்பிடுவோம். இருப்பினும் யாக்கோபு, தமது நிருபத்தில் குறைவான தெளிவுடைய ஒரு தேர்ந்தெடுப்பை ஏற்படுத்தினார்.

யாக்கோபுவின் தேர்ந்தெடுப்பை மதித்து உணருவதற்கு, பின்வரும் இரண்டு

உண்மைகளைச் சிந்தையில் காத்துக்கொள்ளுங்கள்: (1) கிறிஸ்தவர்களுக்கு எழுதப்பட்ட வேறு எந்த நிருபத்தைக் காட்டிலும் யாக்கோபுவின் சிறிய நிருபம், ஜெபத்தைப் பற்றி அதிகமாகக் கூறுகிறது. (2) யாக்கோபு தாமே ஜெபத்தின் மாபெரும் மனிதராக இருந்தார். அவர் ஜெபம்பண்ணுவதற்கு அதிக நேரம் முழங்காலில் இருந்ததால் அவரது முழங்கால்கள் ஓட்டகத்தின் முழங்கால்கள் போன்று கடினமாயின என்று பாரம்பரியம் கூறுகிறது.

யாக்கோபு யாரைத் தேர்ந்துகொண்டார்?

... நீதிமான் செய்யும் ஊக்கமான வேண்டுகல் மிகவும் பெலனுள்ளதாயிருக்கிறது. எலியா என்பவன் நம்மைப்போலப் பாடுள்ள மனுஷனாயிருந்தும், மழைபெய்யாதபடிக்குக் கருத்தாய் ஜெபம்பண்ணினான், அப்பொழுது மூன்றுவருஷமும் ஆறு மாதமும் பூமியின்மேல் மழை பெய்யவில்லை. மறுபடியும் ஜெபம்பண்ணினான், அப்பொழுது வானம் மழையைப் பொழிந்தது, பூமி தன் பலனைத் தந்தது (யாக்கோபு 5:16-18).

யாக்கோபு, எலியாவைத் தமது உதாரணமாகத் தேர்ந்துகொண்டார். அவர் எலியாவின் வாழ்வில் இருந்து தேர்ந்துகொண்ட நிகழ்ச்சிகளைக் கவனியுங்கள்: அது மரித்துப்போன மகனை எழுப்பிய ஜெபமல்ல, அது அக்கினியை கீழே இறக்கிய ஜெபமல்ல, ஆனால் அது மழை வராதிருக்கும்படி செய்யப்பட்ட ஜெபம் மற்றும் மழை மீண்டும் வரும்படி செய்யப்பட்ட ஜெபம் ஆகியவையே.

“பதில் அளிக்கப்பட்ட ஜெபத்தின் இரகசியத்தை” கண்டறிவதற்கு, 1 இராஜாக்கள் 18:41-46 மற்றும் யாக்கோபு 5:16-18 ஆகியவற்றை நாம் ஒன்றாக ஆராய்வோம்.

வல்லமை நிறைந்த ஜெபம்

எலியா மனிதரில் இருந்து மறைந்திருந்தது மற்றும் மனிதரை எதிர் கொண்டது ஆகியவற்றை நாம் கண்டிருக்கிறோம். இப்போது நாம், அவர் தேவனுடன் செய்தித் தொடர்பில் இருப்பதைக் கவனிப்போமாக.

“பின்பு எலியா ஆகாபை நோக்கி: நீர் போம், போஜனபானம்பண்ணும்” என்று கூறினார் (1 இராஜாக்கள் 18:41அ). ஆகாப், எலியாவுடனும் பாகாலின் தீர்க்கதரிசிகளுடனும் மலையின் அடிவாரத்தில் இருந்த கீசோன் ஆற்றங்கரையில் இருந்தார் என்பது உறுதி. அவர் அனேகமாக அன்றைய நாள் முழுவதும் இணை உண்ணாமல் இருந்திருக்கலாம். எலியா, “நீர் போய் உமது பெலத்தை ஈடுசெய்துகொள்ளும்” என்று கூறினார்.

இது அவர் பாகாலின் தீர்க்கதரிசிகளை நடத்திய வழிக்கு நேர்மாறானதாக உள்ளது. நாம், “அது நியாயமல்ல! இந்த மனிதர் யேசுபேலைத் திருமணம் செய்துகொண்டிருந்ததாலும் யேசுபேல் பாகாலின் தீர்க்கதரிசிகளைக் கொண்டுவந்ததாலும், இவரே பொறுப்பாளியாக இருந்தார். இப்போது அந்தக் கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர், ஆனால் ஆகாப் விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டுள்ளார்!” என்று மறுப்புரை தெரிவிக்கலாம்.

நாம் பின்வரும் கருத்தை ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது: பழைய ஏற்பாடு முழுவதிலும், தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவருக்கு

மதிப்பளித்தல் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது (சவுல் “கர்த்தரால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவராக” இருந்த காரணத்தினால் அவரைத் தாவிது மதித்தார், 1 சாமுவேல் 24:10 முதலியன). அந்த மனிதர் தாம் இருக்க வேண்டிய பிரகாரம் இல்லை என்றாலும்கூட, அவரது பதவிநிலை தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட ஒன்றாக உள்ளது, எனவே அந்தப் பதவிநிலைக்கு மதிப்பு இருந்தது. இதற்குச் சமமான புதிய ஏற்பாட்டுப்பகுதி, நம்மால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அதிகாரிகளை, அவர்கள் பூரணப்பட்டவர்கள் என்பதற்காக அல்ல, ஆனால் அவர்கள் வகிக்கும் பதவியினிமித்தம் நாம் மதிக்க வேண்டும் என்பதாகும் (ரோமர் 13:1 ff.).

எலியா, “பெருமழையின் இரைச்சல் கேட்கப்படுகிறது” என்று தொடர்ந்து கூறினார் (வசனம் 41ஆ). இது பெளதீகரீதியான சத்தமாக இருக்கவில்லை. ஆகாயத்தில் ஒரு மேகம்கூடக் காணப்படவில்லை (வசனம் 43ஐக் காண்க). எலியா, விசுவாசத்தின் காதுகொண்டு மழையில் இரைச்சலைக் கேட்டார். தேவன், “நீ போய் ஆகாபுக்கு உன்னைக் காண்பி; நான் தேசத்தின்மேல் மழையைக் கட்டளையிடுவேன்” என்று கூறியிருந்தார் (வசனம் 1). எலியா, தேவனுடைய நிபந்தனையை நிறைவேற்றியிருந்தார். அது மழை வரவேண்டிய நேரமாக இருந்தது, மற்றும் அவ்வாறே வரும் என்று எலியா விசுவாசித்தார்.

“ஆகாப் போஜனானம் பண்ணப்போனான்; பின்பு எலியா கர்மேல் பர்வதத்தினுடைய சிகரத்தின் மேல் ஏறினார்” (வசனம் 42அ). இருவரும் மலையின்மீது ஏறிச்சென்றனர். எலியா இன்னும் உயரத்திற்குச் சென்றார். இருப்பினும் அவர்கள் அவ்வாறு சென்றதற்கான காரணங்களில் இருந்த நேர்மாறைக் கவனியுங்கள்: ஆகாப் உண்ணவும் குடிக்கவும் மேலே சென்றார், அதேவேளையில் எலியா ஜெபிப்பதற்காக மேலே சென்றார். அவர், “தரையிலே பணிந்து, தன் முகம் தன் முழுங்கால்பட குனிந்தார்” (வசனம் 42ஆ). எலியா தரையில் முழுங்கால்படியிட்டு முன்னாகச் சாய்ந்து, தமது தேவனுக்கு பயன்படுத்தப்படவில்லை, அல்லது எலியா என்ன சொன்னார் என்பதும் நமக்குக் கூறப்படவில்லை. அவர் ஜெபித்தார் என்பது சந்தர்ப்பப் பொருளில் இருந்து தெளிவாகிறது மற்றும் அவர் அதைச் செய்தார் என்பதை யாக்கோபு உறுதிப்படுத்துகிறார் (யாக்கோபு 5).

அது நானாக இருந்திருந்தால், நான் ஓய்வெடுக்கச் சென்றிருப்பேன். “மிகவும் நேரமாகிவிட்டது. இது ஒரு கடுமையான நாளாக இருந்துள்ளது. நான் படுக்கைக்குச் செல்லத் தயாராக வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.” அடுத்தநாள் காலை வெற்றிப்பவனிக்கு ஆயத்தமாவதற்கு நான் சென்றிருப்பேன். இருப்பினும் எலியா ஜெபிக்கச் சென்றார். நாம், “வாக்குத்தத்தங்களின் மீது நிற்கிறோம்” என்று பாடுகிறோம்; எலியா, வாக்குத்தத்தங்களின் மீது முழுங்கால்படியிட்டிருந்தார்.

“தன் ஊழியக்காரனை நோக்கி: நீ போய்ச் சமுத்திரமுகமாய்ப் பார் என்றான்” (வசனம் 43அ). இங்குதான் நாம் முதன்முறையாக, எலியா ஒரு ஊழியக்காரனைக் கொண்டிருந்தது பற்றி வாசிக்கிறோம். அடுத்த அதி காரத்தில் நாம், இந்த ஊழியக்காரனைப் பற்றிய தெளிவற்ற குறிப்பு ஒன்றைக் கொண்டிருப்போம், மற்றும் அதன்பின்பு அவன் இந்த வரலாற்றில் இருந்து கடந்து சென்றுவிடுவான். இது சாரிபாத் ஊரில் இருந்த விதவையின் மகனும், மரணத்தில் இருந்து எலியா காப்பாற்றியவனுமான அதே பையன்தான் என்று யூதப்பாரம்பரியம் கூறுகிறது.¹ அவன் யாராக இருந்தாலும், அவனிடத்தில்

எலியா, “நீ போய்ச் சமுத்திரமுகமாய்ப் பார்” என்று கூறினார். இந்த ஜெபம் ஏறெடுக்கப்பட்ட இடமாகப் பாரம்பரியமாகக் கருதப்படும் இடத்திலிருந்து, அனேகமாக பதினைந்தில் இருந்து இருபது கஜங்கள் வரையிலான ஒரு சிறிய ஏற்றத்தில், அந்த வேலைக்காரன் மத்தியதரைக்கடலின் அருமையான காட்சியைப் பெறக்கூடியதான ஒரு உயர்ந்த இடம் உள்ளது.

“அவன் போய்ப் பார்த்து, ஒன்றும் இல்லை என்றான்; நீ இன்னும் ஏழுதரம் போய்ப் பார் என்றான்” (வசனம் 43ஆ). எலியா “ஓட்டச் சுற்றுகளை எண்ணுகிற” பயிற்சியாளராக இருக்கவில்லை: “அது ஒருமுறை, அது இருமுறை, அது மூன்று முறை.” மாறாக நிகழ்ச்சிகள் திரும்பத் திரும்ப வரிசையாக வந்திருக்க வேண்டும். எலியா ஜெபித்த பின்பு, அவர் தமது வேலைக்காரனிடத்தில், “போய்ப் பார்” என்று கூறினார். அந்த வேலைக்காரன் அதைச் செய்து, திரும்பிவந்து, “ஒன்றும் இல்லை” என்று கூறினான். எலியா இன்னும் அதிகமாக ஜெபித்து, பின்பு “இரண்டாம் முறையாகப் பார்” என்றார். வேலைக்காரன் சென்று பார்த்து, திரும்பிவந்து, “இன்னும் அங்கு ஒன்றுமில்லை” என்று கூறினான். அதுபோன்றே மூன்றாவது முறை, நான்காவது, ஐந்தாவது மற்றும் ஆறாவது முறையும் நடந்தது, ஏழாவது முறை வரும்வரையில் இவ்வாறே நடந்தது.

“ஏழாந்தரம் இவன்: சமுத்திரத்திலிருந்து ஒரு மனுஷனுடைய உள்ளங்கை அத்தனைச் சிறிய மேகம் எழும்புகிறது என்றான்” (வசனம் 44ஆ). அது ஒரு மனிதனின் உள்ளங்கை அளவே இருந்த ஒரு சிறிய மேகமாக மாத்திரம் இருந்தது, ஆனால் அது எலியாவுக்குப் போதுமானதாக இருந்தது.

எலியா, “நீ போய், ஆகாபை நோக்கி: மழை உம்மைத் தடைசெய்யாதபடிக்கு இரத்ததைப் பூட்டி, போய்விடும் என்று சொல்” என்று கூறினார் (வசனம் 44ஆ). என்ன ஆயத்தப்படுதல் அவசியமாக இருந்தது என்று எனக்கு உறுதியாகத் தெரியவில்லை. ஆகாப் தனது மழைமுக்காட்டை போட்டுக்கொள்ள வேண்டி இருந்தது அல்லது தனது மாற்றக்கூடிய இரத்ததின் மீது மழைத்தடுப்பைப் போட வேண்டியிருந்தது என்று யாரோ ஒருவர் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார். அனேகமாக அவர் பயணத்திற்குத் தயாராக வேண்டி இருந்திருக்கலாம். கீசோன் பள்ளதாக்கானது சேற்றுக்குளமாகி யெஸ்ரயேலுக்குச் செல்லும் சாலை கடக்க இயலாததாக ஆவதற்கு முன்னர் அவர் அங்கிருந்து புறப்பட வேண்டியதாக இருந்தது.²

“அதற்குள்ளாக வானம் மேகங்களினாலும் காற்றினாலும் கறுத்து பெருமழை உண்டாயிற்று” (வசனம் 45ஆ). இந்த மழையானது, நீண்ட வறட்சிக்குப் பின்பு நாம் சிலவேளைகளில் பெற்றுக்கொள்கிறதான, புழுதியைக் கூட அமர்த்தா திருக்கிற சிற தூறலைப்போல இருக்கவில்லை, ஆனால் உண்மையாகவே இது “மாபெரும் மழையாக” அல்லது உங்கள் பகுதியில் நீங்கள் எவ்வாறு அழைக்கிறீர்களோ அந்த வகையிலானதாக [“பேய்மழையாக”] இருந்தது.

“ஆகாப் இரத்தத்தில் ஏறி யெஸ்ரயேலுக்குப் போனான்” (வசனம் 45ஆ). யெஸ்ரெயேலுக்குப் பதினைந்து அல்லது இருபது மைல்கள் தூரம் இருந்தது. சமாரியா இஸ்ரவேலின் தலைநகரமாக இருந்தது, ஆனால் அரசருக்கு யெஸ்ரயேலிலும் ஒரு அரண்மனை இருந்தது,³ மற்றும் ஆகாப் அதை நோக்கிச் சென்றார்.

“கர்த்தருடைய கை எலியாவின்மேல் இருந்ததினால், அவன் தன் அரையைக் கட்டிக்கொண்டு, யெஸ்ரயேலுக்கு வருமட்டாக ஆகாபுக்குமுன் ஓடினான்”

(வசனம் 46). எலியா தமது நீண்ட அங்கியைத் தமது கச்சைக்குக் கீழாகச் சுருட்டித் தமது கால்கள் நன்கு நீட்டி மடிக்க முடியும்படி வைத்துக்கொண்டார். அவருக்கு முன்பாக ஆகாப் செல்லத் தொடங்கினார், ஆனால் எலியா அவரைக் கடந்து அருகாமையில் இருந்த புறத்தடத்தில் ஓடினார். என்ன ஒரு நாள்!

எலியாவின் ஜெபம் எவ்வளவு ஆச்சரியம் நிறைந்த வகையில் பதில் அளிக்கப்பட்டிருந்தது! பதில் அளிக்கப்பட்ட இந்த ஜெபத்தின் மூன்று விளைவுகளைக் கவனியுங்கள்:

முதலாவது, இது நாடு முழுவதையும் ஆசீர்வதித்தது. இது “ஒரு பெருமழையாக” இருந்தது, இது குட்டைகளையும் ஏரிகளையும் நிரப்பப் போதுமானதாக இருந்தது, நீரோடைகளும் ஆறுகளும் மறுபடியும் ஓடத் தொடங்கி வைத்தது மற்றும் நாட்டில் நீர்மட்டம் உயர்ந்தது. “வானம் மழையைப் பொழிந்தது, பூமி தன் பலனைத் தந்தது” (யாக்கோபு 5:18).

இரண்டாவது, இது எலியாவை ஆசீர்வதித்தது. எலியாவினால் இரத்த திற்கு முன்பாக எப்படி ஓடி முடிந்தது? அது ஒரு நீண்ட மற்றும் சக்திசெவ்வழிந்த நாளாக இருந்தது. எலியா அனேகமாக அந்த நாள்முழுவதும் உணவு உண்ணாமலேயே இருந்திருப்பார். “கர்த்தருடைய கை எலியாவின்மேல் இருந்தது” என்று 46ம் வசனம் கூறுகிறது. ஜெபம் அந்தத் திறனைக் கொண்டுள்ளது. ஜெபமானது மற்றவர்களுக்காக ஏற்றெடுக்கப்படும்போதிலும், அது ஜெபிப்பவர்களை ஆசீர்வதிக்கிறது.

மூன்றாவது, அது ஆகாபை ஆசீர்வதித்தது, அவர் மூலமாக நாடுமுழுவதையும் ஆசீர்வதிக்கும் வலிவைக் கொண்டிருந்தது. ஆகாபின் உயிர் தப்புவிக்கப்பட்டது என்பதை நினைவில் வையுங்கள். நடந்த எல்லாவற்றையும் அவர் கண்டிருந்தார். அவர் தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவராகச் செயல்படத் தொடங்கவும் நாட்டை முற்றிலும் திருப்பவும் இன்னொரு வாய்ப்பைக் கொண்டிருந்தார்.

சற்றுநேரம் நீங்கள் உங்களை ஆகாபின் இடத்தில் வைத்துப் பாருங்கள். நீங்கள் உங்கள் இரத்தத்தில் ஏறி, யெஸ்ரையேலுக்குத் திரும்பிப் பயணம் செல்லுகிறீர்கள். உங்கள் மீது இரவு ஏறக்குறைய கவிந்துள்ளது. ஆகாயமானது மேகங்களுடன் கறுத்திருக்கிறது. உங்களால் அரிதாகவே பார்க்க முடிகிறது. மழை கடுமையாகப் பெய்து, உங்கள் அரச உடைகளை நனைக்கிறது. உங்கள் முகத்தில் அடிக்கும் குளிர்மழை, உண்மைநிலையை நீங்கள் எதிர்கொள்ள உங்களை பலவந்தப்படுத்துகிறது. நடந்த எல்லாவற்றின்மீதும் உங்கள் சிந்தை திரும்பச் செல்லுகிறது: காட்டுத்தனமான எலியா என்ற இந்த ஆள் எங்கிருந்தோ திடீரென்று தோன்றி, தான் கூறும் வரையிலும் மழை பெய்யாது என்றான். பின்பு அவன் பூமியின் முகத்தில் இருந்து மறைந்துவிட்டான், மூன்றரை ஆண்டுகளாக மழையே இல்லை. பின்பு அவன் திரும்பவும் தோன்றி, எல்லாரையும் கர்மேல் மலைக்கு வரச்சொன்னான். நீங்கள் இதைப்போல் ஒருக்காலும் கண்டதில்லை: வானத்திலிருந்து அக்கினி இறங்கியது, மக்கள் கூக்குரலிட்டனர், பாகாவின் 450 தீர்க்கதரிசிகள் கொல்லப்பட்டனர். “நான் என்ன செய்யவேண்டும்?” என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்.

அப்போதுதான் உங்களுக்குப் பின்னால், சளப், சளப், சளப் என்ற சத்தத்தை நீங்கள் கேட்கிறீர்கள், உங்கள் சிந்தனைகள் இடைமறிக்கப்படுகின்றன. ஒரு கணத்தில், காட்டுத்தனமான இந்த ஜீவன் இருளில் இருந்து வருகிறது, அவனது தலைமுடியில் மழை ஊற்றுகிறது, அவனது நீண்ட கால்கள் வெளியே

நீட்டுகின்றன. அவன் உங்களைப் பார்த்துப் பற்களைக் காட்டிவிட்டு, உங்களைக் கடந்து செல்கிறான், உங்களுக்கு முன்பாகச் சென்று இருளில் மறைகிறான் - மற்றும் நீங்கள் உங்கள் இரதத்தை இழுத்துச் செல்வதற்கு உங்களின் மிகச்சிறந்த குதிரைகளைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்! இவை யாவும் ஆகாபின் மனதில் என்ன செய்தன என்பதை உங்களால் கற்பனை செய்ய முடியும்!

எலியா, யெஸ்ரெயேலின் ஒலிமுக வாசல்களுக்கு ஓடிச் சென்று, என்ன நடக்கும் என்று பார்ப்பதற்காக அங்கே காத்திருந்தார். நாடானது இப்போது முற்றிலும் திரும்பும் என்று நம்புவதற்கு அவர் ஒவ்வொரு காரணத்தையும் கொண்டிருந்தார். சர்வவல்லமையுள்ள தேவனுடைய வல்லமையின் மூலமாக, அவர் பாகாலியத்தின் முதுகை முறித்திருந்தார்.

இந்த வரலாறு நமக்குப் போதிப்பது என்ன? ஜெபத்தில் வல்லமை உள்ளது, தேவன் ஜெபத்திற்குப் பதில் அளிக்கிறார் என்று இந்த நிகழ்ச்சி போதிப்பதாக யாக்கோபு கூறுகிறார்: “நீதிமான் செய்யும் ஊக்கமான வேண்டுகல் மிகவும் பெலனுள்ளதாயிருக்கிறது” (யாக்கோபு 5:16; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). பின்வரும் வல்லமை நிறைந்த மூன்று வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள்: ஜெபம் “ஊக்கமுள்ளதாக” இருக்கிறது; ஜெபம் சிலவற்றிற்கு “பெலனுள்ளதாக” இருக்கிறது; ஜெபம் “மிகவும்” பெலனுள்ளதாக இருக்கிறது. யாக்கோபு, அடுத்த இரண்டு வசனங்களில் ஜெபத்தின் வல்லமைக்கு நிரூபணத்தைத் தருகிறார்:

எலியா என்பவன் நம்மைப்போலப் பாடுள்ள மனுஷனாயிருந்தும், மழை பெய்யாதபடிக்குக் கருத்தாய் ஜெபம்பண்ணினான், அப்பொழுது மூன்றுவருஷமும் ஆறுமாதமும் பூமியின்மீது மழை பெய்யவில்லை. மறுபடியும் ஜெபம்பண்ணினான், அப்பொழுது வானம் மழையைப் பொழிந்தது, பூமி தன் பலனைத் தந்தது (யாக்கோபு 5:17, 18).

தேவன், எலியாவின் ஜெபத்திற்குப் பதில் அளித்தார் மற்றும் (மறைமுகக் கருத்தில்) அவர் உங்கள் மற்றும் எனது ஜெபங்களுக்கும் பதில் அளிப்பார். நாம் இந்தப் பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுதல் - மற்றும் இதை நமது பிள்ளைகளுக்குப் போதித்தல் - அவசியமாக உள்ளது.

ஒரு மனிதர் ஜெபத்தைப்பற்றித் தமது பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்க விரும்பினார், அவர் எந்த ஒரு பெற்றோராலும் பலமாகப் பரிந்துரைக்கப்படும் செயல்முறை ஒன்றைக்கொண்டு தொடங்கினார். அவரது முதல் குழந்தை பிறந்தபோது, அவரும் அவரது மனைவியும் ஒரு சிறிய நோட்டுப் புத்தகத்தை வாங்கினார்கள். அதின் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும், ஒரு பகுதியில் “நாங்கள் கேட்கிறோம்” என்றும் இன்னொரு பகுதியில் “அவர் பதில் அளிக்கிறார்” என்றும் எழுதினார்கள். அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளுடன் தங்களின் தியானங்களின்போது, ஆண்டுகளினூடே அவர்கள் தங்களின் ஜெப வேண்டுகோள்களை “நாங்கள் கேட்கிறோம்” என்ற பகுதியில் எழுதினார்கள். அவர்கள் ஒரு ஜெபத்திற்குப் பதில் பெற்றுக்கொண்டபோது, அதை அவர்கள் “அவர் பதில் அளிக்கிறார்” என்ற பகுதியில் எழுதினார்கள். தேவன் ஜெபங்களுக்கு “ஆம்,” “இல்லை” அல்லது “சற்றுக் காத்திரு” என்று பதில் அளிக்கக்கூடும் என்பதை அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வலியுறுத்தினார்.

எலியாவின் விஷயத்தில், தேவன் ஒரு தெளிவான “ஆம்” என்பதைக் கொண்டு

ஜெபத்திற்குப் பதில் அளித்த வேளையைப் போன்ற விஷயமானது எப்போதும் மன எழுச்சியூட்டக் கூடியதாக உள்ளது. நோட்டுப் புத்தகத்தைப் பராமரித்த மனிதர் “ஆம்” என்பதற்கு ஒரு விவரிப்பைக் கொடுத்தார். அவர், கர்த்தருக்கு முழுநேர ஊழியம் செய்வதற்காக, தன் வணிகத்தை நஷ்டத்தில் விற்றுவிட்ட ஒரு தகப்பனைப் பற்றிக் கூறினார். ஒருநாள் பொருளாதார கஷ்டங்கள் அதிக மாயின. மாலையேளையில் குடும்ப தியானத்தின்போது, அவர்களின் நான்கு பையன்களில் இளையவனான டிம்மி என்பவன், “அப்பா, நான் தேவனிடத்தில் ஒரு சட்டை கேட்டால் அவர் அதைப்பற்றி வெறுப்படைவாரா?” என்று கேட்டான்.

அதற்கு அந்தத் தந்தை, “இல்லவே இல்லை” என்று பதில் அளித்தார்.

அவர்கள் தங்களின் ஜெபவேண்டுகோள்களுக்கான சிறிய நோட்டில், “டிம்மிக்கு சட்டை” என்று எழுதிவைத்தனர். நடைமுறைக் காரியங்களை மனதில் கொண்ட தாயார், “7ம் எண் அளவு” என்று கூடுதலாக எழுதினார். ஒவ்வொரு இரவிலும் சட்டைக்கான ஜெபம் ஏற்றிக்கப்படுவதை டிம்மி உறுதி செய்துகொண்டான். அவர்கள் பல வாரங்களாக ஒவ்வொரு இரவிலும் சட்டைக்காக ஜெபித்தனர்.

ஒருநாள் அந்தத் தாயார், டல்லாஸ்ஸின் டவுன் பகுதியில் இருந்த பல்பொருள் அங்காடியை உரிமையாகக் கொண்டிருந்த ஒரு கிறிஸ்தவ வர்த்தகரிடத்தில் இருந்து தொலைபேசி அழைப்பைப் பெற்றார். அவர், “நான் இப்போதுதான் ஜூலை மாதத்திற்கான எங்களது இருப்பு நீக்கும் விற்பனையை முடித்தேன். உங்களுக்கு நான்கு பையன்கள் இருப்பதை அறிந்துள்ள நான், நீங்கள் பயன்படுத்த ஏதுவாக என்னிடத்தில் சில பொருட்கள் உள்ளன என்று உங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன். நீங்கள் பையன்களுக்குப் போடும் சட்டைகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியுமா?” என்று கேட்டார்.

அந்தத் தாயார், “என்ன அளவு?” என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர், “7ம் எண் அளவு” என்று கூறினார்.

“நீங்கள் எத்தனை சட்டைகள் வைத்திருக்கிறீர்கள்?” என்று தாயார் கேட்டார்.

அதற்கு அந்த வர்த்தகர், “என்னிடத்தில் பன்னிரண்டு சட்டைகள் உள்ளன” என்றார்.

அன்று இரவு வழக்கம்போல டிம்மி, “மறக்க வேண்டாம், நாம் சட்டைக்காக ஜெபிப்போம்” என்று கூறினான்.

தாய் நோட்டுப் புத்தகத்தைத் திறந்து வைத்து, புன்னகை பூத்தவாறே, “ஆம்” என்று எழுதிவிட்டுப் பின்பு, “டிம்மி, நாம் சட்டைக்காக ஜெபிக்க வேண்டிய தில்லை. கர்த்தர் உன் ஜெபத்திற்கு பதில் அளித்திருக்கிறார்” என்று கூறினார்.

“அவர் பதில் அளித்திருக்கிறாரா?” என்று அவன் கேட்டான்.

“ஆம்” என்று அந்தத் தாயார் கூறினார்கள்.

சகோதரர்களில் ஒருவன் வெளியே சென்று, சட்டையை வாங்கிக்கொண்டு வந்து மேஜையின்மீது வைத்தான். டிம்மியின் கண்கள் பெரிதாயின. சகோதரன் வெளியே சென்று இன்னொரு சட்டையை வாங்கிக் கொண்டு வந்தான். அவன் திரும்பவும் வெளியே சென்றான், திரும்பவும் வெளியே சென்றான், பன்னிரண்டு சட்டைகள் மேஜையின்மீது குவியும்வரையில் அவ்வாறு சென்று சென்று திரும்பினான். தேவன் சட்டை

வியாபாரம் செய்திருந்தார் என்று டிம்மி நினைத்தான். பையனுடைய தேவையில் ஆர்வம் இல்லாதவராகப் பரலோகத்தின் தேவன் இருப்பதில்லை என்பதை அந்த இளைஞன் நம்பும்படி செய்ய உங்களால் ஒருக்காலும் முடியாது.

தேவன் எப்போதுமே நமது ஜெபங்களுக்கு “ஆம்” என்று பதில் அளிப்பதில்லை. அடுத்ததாக பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள எலியாவின் ஜெபம் “இல்லை” என்று பதில் அளிக்கப்பட்டது. “இல்லை” என்பது “ஆம்” என்பதைப் போலவே ஒரு பதிலாக உள்ளது என்பதை நாம் - மற்றும் நமது பிள்ளைகள் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. ஜெப நோட்டுப் புத்தகத்தைப் பரிந்துரைத்த மனிதர் தேவனுடைய “இல்லை” என்ற பதிலுக்கும் ஒரு விவரிப்பைக் கொண்டிருந்தார். அவரும் அவரது மனைவியும் கூடுதலாகப் பிள்ளைகள் வேண்டும் என்று ஜெபித்திருந்தனர். பிறப்பின் வேளை வரைக்கும் அந்த ஜெபத்திற்குத் தேவன் பதில் அளித்தவராகவே தோன்றினார். [ஆனால்] அந்தக் குழந்தை இறந்ததாகப் பிறந்தது. தந்தை இல்லத்திற்கு வந்து நான்கு பிள்ளைகளையும் கதவருகில் கண்டார். “அப்பா! அது என்ன, பையனா அல்லது பெண்ணா?” அவர்களை அவர் தனது சாய்வுக்கட்டிலில் அமர்த்திக்கொண்டு, சிறிய புத்தகத்தை எடுத்து, அதைத் திறந்து அதில் “இல்லை” என்று எழுதினார். பிற்பாடு அவர் இவ்வாறு விளக்கம் அளித்தார்: “ஜெபத்தின் பாடக்கருத்தின் மீதான இருபது டஜன்களுக்கும் அதி கமான பிரசங்கங்களைக் காட்டிலும் இதைப் போன்ற ஒரு அனுபவத்தில் நீங்கள் அதிகமாய் செய்தியளிப்பீர்கள்.”

பதில் அளிக்கப்பட்ட ஜெபத்தின் இரகசியம்

நாம் பின்னோக்கி, எலியாவின் ஜெபம் பதில் அளிக்கப்பட்டது ஏன் என்ற விஷயத்திற்குத் திரும்புவோமாக; “பதிலளிக்கப்பட்ட ஜெபத்தின் இரகசியம்” என்பதே நமது தலைப்பாக உள்ளது. நிறைவாக நாம் அதை ஒரு விஷயத்திற்குக் குறுக்குவோம். இருப்பினும் அதைச் செய்யும்முன்பு, வல்லமை நிறைந்த ஜெபங்களைச் செய்த இந்த மனிதரின் பண்புகளைக் கவனிப்போமாக:

முதலாவதாக அவர் விசுவாசத்தின் மனிதராக இருந்தார். யாக்கோபு, “விசுவாசத்தோடே கேட்க” வேண்டும் என்று கூறுகிறார் (யாக்கோபு 1:6). தேவன் மழையை வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருந்தார், எலியாவின் சிந்தையில் சந்தேகம் எதுவும் இருக்கவில்லை. அவர், “பெருமழையின் இரைச்சல் கேட்கப்படுகிறது” என்று கூறமுடிந்தவராக இருந்தார் (வசனம் 41). இது, லாசரு உயிர்ப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னர், “பிதாவே, நீர் எனக்குச் செவிகொடுத்தபடியினால் [அதாவது, நீர் என் ஜெபத்தைக் கேட்டிருக்கிறீர்] உம்மை ஸ்தோத்திரிக்கிறேன்” என்று இயேசு கூறியதை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது (யோவான் 11:41).

இரண்டாவதாக, அவர் தேவனைச் சார்ந்திருந்த மனிதராக இருந்தார். பின்வருவதைப் பற்றி சிந்தித்துப் பாருங்கள்: தேவன் மழையை வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருந்தார். விசுவாசத்தின் காதுடன் எலியா மழையின் இரைச்சலைக் கேட்டிருந்தார். பின்பு எலியா ஜெபிக்க வேண்டியிருந்தது ஏன்? நாம் “தேவன் நமக்கு வாழ்வின் தேவைகளை வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கும்போது நாம் நமது அன்றாட உணவுக்காக ஏன் ஜெபிக்க வேண்டும்?” என்று நியாயப்படுத்தலாம் (மத்தேயு 6:33). அல்லது “நாம் நமது பாவங்களில் இருந்து மனந்திரும்பியிருந்தால், மன்னிப்புக்காக ஜெபிக்க வேண்டியது ஏன்?” அவர் ஜெபிக்க வேண்டும் - மழை

யானது பரலோகத்தில் இருந்து வரும் ஆசீர்வாதமாக இருந்தது என்பது அவரது மனதில் பதிய வேண்டும் - என்று தேவன் விரும்பினார் மற்றும் எலியா, அந்தத் திட்டத்துடன் பொருந்துகிற வகையிலான மனிதராக இருந்தார். அவ்வாறே, சகல ஆசீர்வாதங்களும் தேவனிடத்தில் இருந்தே வருகின்றன, நாம் தேவனைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும் என்ற மனப்பதிவை நாமும் பெறவேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார்.

உங்கள் வேதாகமப் புத்தகத்தின் தொடக்கத்தில் [அல்லது முடிவில்] உள்ள வெற்றுத்தாளில் எழுதுவதற்குத் தகுதியான வார்த்தைகள் பின்வருமாறு: “நான் முயற்சிக்கும்போது நான் தோல்வி அடைகிறேன். நான் நம்பிக்கை வைக்கும்போது, அவர் வெற்றியடைகிறார்.”

மூன்றாவதாக, அவர் தேவனிடத்தில் பேச நேரம் எடுத்துக்கொண்ட மனிதராக இருந்தார். இது ஒரு வேலைப்பளு மிகுந்த நாளாக இருந்தது, ஆனால் எலியா இன்னமும் தமது தேவனிடத்தில் பேச நேரம் எடுத்துக் கொண்டார். மாற்கு முதலாம் அதிகாரத்தை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். கர்த்தரின் வாழ்வில் ஐம்பத்து இரண்டு நாட்கள் மாத்திரமே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன, மற்றும் மாற்கு 1ம் அதிகாரமானது அவற்றில் மிகவும் வேலைப்பளுவான நாள் ஒன்றைப் பதிவுசெய்கிறது. அந்த நாள், போதித்தல், பிரசங்கித்தல், குணமாக் குதல் மற்றும் பிற அற்புதங்கள், ஆகியவற்றினால் பொதியப்பட்டிருந்தது. 35ம் வசனத்தில் உள்ள பின்தொடர்ச்சியைக் கவனியுங்கள்: “அவர் அதிகாலையில், இருட்டோடே எழுந்து புறப்பட்டு, வனாந்தரமான ஓரிடத்திற்குப்போய், அங்கே ஜெபம் பண்ணினார்.” இயேசு களைப்படைந்திருந்தார், ஆனால் அப்பொழுதும் அவர் ஜெபிக்க நேரம் எடுத்துக் கொண்டார்.

நாம் ஜெபிக்க நேரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பெரிய குடும்பத்தைக் கொண்ட ஒரு தாய், தேவனுடன் ஒரு கணம் தனித்திருக்கத் தேவையானபோது துணிகள் வைக்கக் கூடிய, உள்ளே நடந்து செல்லக் கூடிய பெரிய அலமாரிக்குள் சென்று தனிமையில் ஜெபிக்க அதை “ஜெப அறையாக” பயன்படுத்துவது வழக்கம்.

நான்காவதாக, அவர் தாழ்மையின் மனிதராக இருந்தார். வானத்தில் இருந்து அக்கினியை வரவழைத்தது இவர்தான், ஆயிரக்கணக்கானவர்களை அசைவாட வைத்தது இவர்தான்; ஆனால் பெருமைபாராட்டுதலின் சிறுகுறிப்புக்கூட இவரிடம் இல்லை. மாறாக, இவர் முழுங்காலில் இருந்து, தமது தலையைத் தாழ்த்தி, இந்த அண்டத்தின் தேவனுக்கு முன்பாக முற்றிலும் தாழ்மையான எண்ணப்போக்கில் இருப்பதைக் காண்கிறோம். “தேவன் பெருமையுள்ளவர்களுக்கு எதிர்த்து நிற்கிறார், தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார்” (யாக்கோபு 4:6). சங்கீதக்காரர், “கர்த்தாவே, சிறுமைப்பட்டவர்களுடைய வேண்டுகலைக் கேட்டிருக்கிறீர்” என்று எழுதினார் (சங்கீதம் 10:17).

ஐந்தாவதாக, அவர் மற்றவர்களைப் பற்றிய சிந்தனையுள்ள மனிதராக இருந்தார்; அவர் சுயநலம் அற்றவராக இருந்தார். அவர் தமக்காக ஜெபிக்க வில்லை, ஆனால் துன்புற்ற தேசம் ஒன்றிற்காக ஜெபித்தார். அவர் தமது பயிர்கள், தமது மிருகங்கள், தமது குடும்பம் ஆகியவற்றிற்காக ஜெபிக்கவில்லை, ஆனால் செயல்விளைவில் மற்றவர்களின் பயிர்கள், மிருகங்கள் மற்றும் குடும்பங்கள் ஆகியவற்றிற்காக ஜெபித்தார். யாக்கோபு, “நீங்கள் விண்ணப்பம் பண்ணியும்,

உங்கள் இச்சகை நிறைவேற்றும்படி செவ்வழிக்கவேண்டுமென்று தகாதவித மாய் விண்ணப்பம் பண்ணுகிறபடியினால், பெற்றுக்கொள்ளாமலிருக்கிறீர்கள்” என்று எச்சரிக்கிறார் (4:3).

ஆறாவதாக அவர் ஜெபத்தில் ஊக்கமுள்ள மனிதராக இருந்தார். KJV வேதாகமத்தில், “நீதிமான் செய்யும் அனலுள்ள வேண்டதல் மிகவும் பெலனுள்ளதாயிருக்கிறது” என்றுள்ளது (யாக்கோபு 5:16; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). எலியாவின் ஜெபத்தைப் பற்றிய பின்வரும் விபரத்தை யாக்கோபு நமக்குக் கொடுக்கிறார்: “கருத்தாய் ஜெபம்பண்ணினான்” (5:17; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). நேரடியான கிரேக்க மொழி, “அவர் ஜெபத்துடன் ஜெபித்தார்” என்று கூறுகிறது. இது வலிவான தன்மையைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிற எபிரெய்யியமாக உள்ளது. நாம் வார்த்தைகள், செல்லச் சொற்றொடர்கள், சடங்கு ஆகியவற்றுடன் ஜெபிக்கிறோம். இருப்பினும் எலியா “ஜெபத்துடன் ஜெபித்தார்.” உண்மையிலேயே அவர் ஜெபித்தார்! பவுல் இதே சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தினார். எபேசியர் 6:18ம் வசனம், “... ஜெபம்பண்ணி, ... வேண்டுகவோடும் ... இருங்கள்” என்று கூறுகிறது.

ஏழாவதாக அவர் ஜெபத்தில் விடாமுயற்சியுடன் நிலைத்திருந்தார். மழைபெய்வ வேண்டும் என்று எலியா ஏழுமுறை ஜெபித்தார். முன்னர் எலியா மூன்றுமுறை மாத்திரம் ஜெபித்தார், மற்றும் ஒரு பையன் மரித்தோரில் இருந்து உயிர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தான். அவர் ஒரு முறை மாத்திரம் ஜெபிக்க வேண்டியிருந்தது, மற்றும் வானத்தில் இருந்து அக்கினி இறங்கிற்று. இருப்பினும் இந்த வேளையில் அவர் ஒருமுறை ஜெபித்தார், மற்றும் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. அவர் - மரித்திருந்த ஒருவனை உயிர்ப்பிப்பதற்கு ஜெபிக்க எடுத்துக்கொண்ட முறை - மூன்றுமுறை ஜெபித்தார், மற்றும் ஒன்றும் நடக்கவில்லை! நானாக இருந்தால், ஊக்கமிழந்து போயிருப்பேன்; “இம்முறை, தேவன் ‘இல்லை’ என்று கூறுகிறார் என்றே நான் யூகிக்கிறேன்.” இருப்பினும் எலியா விடாமுயற்சியுடன் ஜெபித்தார் மற்றும் அவரது ஜெபம் பதில் அளிக்கப்பட்டது. விடாமுயற்சியுடன் இருக்கும்படி தமது சீஷர்களை இயேசு ஊக்குவித்தார். ஒருமுறை அவர்களிடத்தில் அவர், “சோர்ந்துபோகாமல் எப்பொழுதும் ஜெபம்பண்ணவேண்டும்” என்பதை விவரிக்க ஒரு உவமையைக் கூறினார் (லூக்கா 18:1). பவுல், “இடைவிடாமல் ஜெபம்பண்ணுங்கள்” என்று கூறினார் (கொலோசெயர் 4:2).

பதில் அளிக்கப்பட்ட ஜெபத்தின் “இரகசியத்தை” நாம் கவனிக்கும் இவ்வேளையில் இவை எல்லாவற்றையும் சிந்தையில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

நம்மில் சிலர் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளுகிற பின்வரும் மூன்று L களில் இந்த “இரகசியம்” இருப்பதில்லை: length (நீளம்), language (மொழிநடை) மற்றும் loudness (சப்தமான தன்மை). யாரோ ஒருவர், “என்னால் ஜெபிக்க முடிவதில்லை” என்று கூறுகிறார். “என்னால் மிகவும் நீளமாக ஜெபிக்க முடிவதில்லை” (length; நீளம்); அல்லது “மற்றவர்கள் பயன்படுத்துகிற வார்த்தைகள் எனக்குத் தெரிவ தில்லை” (language; மொழி); அல்லது “எனக்கு வெட்கமாயிருக்கிறது, நான் ஜெபித்தால் மக்கள் கேட்க முடியாது” (loudness; சப்தமான தன்மை).

இல்லை, இவை எதிலும் “இரகசியம்” இருப்பதில்லை. அது என்னவாக இருக்கிறது? மீண்டும் ஒருமுறை யாக்கோபின் கூற்றைக் கவனியுங்கள்: “நீதிமான் செய்யும் ஊக்கமான வேண்டதல் மிகவும் பெலனுள்ளதாயிருக்கிறது” (யாக்கோபு 5:16; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). “நீதிமான்” என்பதே “இரகசியம்”

என்பதாக இருக்க வேண்டும். தேவனுடன் சரியான ஒரு உறவுமுறை என்பதே “இரக்கியம்” என்பதாக உள்ளது.

ஜெபம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கு உரிய நிபந்தனைகளைப் படிப்பதில் மதிப்பு உள்ளது. வலிவார்ந்த இந்த பாடக்கருத்தைப் பற்றி நாம் கற்றுக்கொள்ளக் கூடிய யாவும் முக்கியமானதாக உள்ளது, ஆனால் நாம் இருக்க வேண்டிய பிரகாரமான மக்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதே மாபெரும் ஜெபவாழ்விற்குத் திறவுக்கோலாக உள்ளது. “நீதி” என்பதே அடிப்படைக் கோடாக உள்ளது. சரியானவர்களாகி நமது தேவனுடன் சரியான தன்மையில் நிலைத்திருத்தல் என்பது நமது மாபெரும் தேவையாக உள்ளது!

எலியாவை ஜெபத்தின் மனிதராக நாம் நினைக்கும்போது - விசேஷ மாக அவரது ஜெபத்தினால் காட்சிப்படுத்தப்பட்ட விளைவுகளைப் பற்றி நாம் நினைவுகூரும்போது - அவருடையதைப் போன்ற ஜெபவாழ்வை நாம் ஒருக்காலும் கொண்டிருக்க முடியாது என்று நாம் நினைக்கலாம். வல்லமையான ஜெபங்களின் மனிதர் என்ற வகையில் எலியாவை அறிமுகப்படுத்துகையில் யாக்கோபு என்ன கூறுகிறார் என்பதை மீண்டும் கவனியுங்கள். யாக்கோபு, “எலியா தேவனுடைய மாபெரும் தீர்க்கதரிசியாக இருந்தார்” அல்லது “எலியா அற்புதங்களைச் செய்யும் பலமான ஊழியக்காரராக இருந்தார்” என்று கூறுவ தில்லை. அதற்குப்பதிலாக அவர், “எலியா என்பவன் நம்மைப்போலப் பாடுள்ள மனுஷனாயிருந்தும்” என்றே கூறுகிறார் (யாக்கோபு 5:17). எலியா குளித்து, சவரம் செய்து, முடிவெட்டிக் கொண்டு, புதிய சூட் அணிந்துகொண்டு, சபை இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தால், மற்றவர்களிலிருந்து அவரை யார் என்று கூற முடியாது.

அவரது ஜெபங்கள் பதில் அளிக்கப்பட்டது ஏன்? அது நம்மால் ஒருக்காலும் கொண்டிருக்க இயலாத சில தனித்தன்மையான பண்புகளை அவர் கொண்டிருந்ததால் அல்ல. மாறாக, அவர் இருக்க வேண்டிய பிரகாரமான மனிதராக இருந்த காரணத்தினால் தான் அவ்வாறு நடந்தது.

எலியா பின்வருமாறு கூறுகிறார்: “இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தருக்கு முன்பாக நிற்கிற நான்” (காண்க 1 இராஜாக்கள் 17:1; 18:15). அவர் எப்போதுமே தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் இருந்தார். அவர் ஜெபித்தபோது, அது வெற்றிகர மான ஜெபவாழ்வின் படிகளில் கடந்து செல்லும் விஷயமாகவோ அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடிய ஜெபத்திற்கான பதினைந்து நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்பட்டனவா என்று ஆய்வு செய்யும் விஷயமாகவோ இருக்க வில்லை. மாறாக அவர், தமது வாழ்வை யாருக்கு ஒப்புவித்திருந்தாரோ, அந்த தேவனிடத்தில் பேசினார். தேவன் அவரது ஜெபங்களுக்குப் பதில் அளித்தார்.

முடிவுரை

தேவனுடனான உங்கள் உறவுமுறை என்னவாக உள்ளது? என்னு டைய உறவுமுறை என்னவாக உள்ளது? உண்மையிலேயே நாம், “பரமண் டலங்களிலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே” என்று ஜெபிக்க இயலுமா? (மத்தேயு 6:9). கர்த்தருடைய ஜெபம் என்று அழைக்கப்படுகிற அந்த ஜெபத்தைத் திரும்பத் திரும்ப மக்கள் சொல்லுகின்றனர் மற்றும் அவ்வார்த்தைகளையும் கூறுகின்றனர், ஆனால் “... எங்கள் பிதாவே” என்று கூறுவதற்கான உரிமையை நாம் கொண்டுள்ளோமா? மனம் குத்தப்பட்ட விசுவாசிகள் என்ற வகையில்

நாம் ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொண்டிராவிட்டால், நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருப்பதில்லை என்று வேதாகமம் கூறுகிறது (யோவான் 3:3-5; கலாத்தியர் 3:26, 27).

சிலவேளைகளில் மக்கள், “ஒரு கிறிஸ்தவராக இருப்பதற்குரிய மற்றும் ஒரு கிறிஸ்தவர் செய்ய வேண்டிய எல்லாவற்றிற்கும் என்னை ஒப்புக்கொடுக்க நான் விரும்பவில்லை” என்று கூறுகின்றனர். அவர்கள் அதைக் கூறும்போது, அவர்கள் தங்களின் ஆத்துமாக்களை நித்தியத்திற்கும் அபாயத்திற்கு உள்ளாக்குகின்றனர். இருப்பினும் உடனடியான விளைவு என்ற வகையில் அவர்கள் தங்களைத் தேவனிடமிருந்து துண்டித்துக் கொள்கின்றனர். உலகத்தில் உள்ள எல்லா இடர்ப்பாடுகளையும் பற்றி நினைத்துப் பாருங்கள். பிரச்சனைகள் வருகிறபோது தேவனிடத்தில் செல்ல இயலாதவர்களாக இருத்தல் என்பது பயங்கரமானதாக இராதா?

இன்னொரு புறத்தில், நீங்கள் ஏற்கனவே ஞானஸ்நானம் பெற்றிருந்தால், தேவனுடைய பிள்ளை என்ற வகையில் உங்களுக்கு அவருடனான உறவு என்னவாக உள்ளது? நீங்கள் விசுவாசம் நிறைந்த பிள்ளையாக இருக்கிறீர்களா? சிலவேளைகளில் நாம், “பாவிகளுக்குத் தேவன் செவிகொடுக்கிறதில்லை” என்று யோவான் 9:31ல் இருந்து மேற்கோள் காண்பித்து அதை விலகியிருக்கும் எல்லாப் பாவிகளுக்கும் செயல்படுத்துகிறோம். இருப்பினும் அது, தேவனுடைய பிள்ளைகள் ஆகியும், விசுவாசம் இல்லாது இருப்பவர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறது. பார்வையற்ற மனிதர், “என் இருதயத்தில் அக்கிரமசிந்தை கொண்டிருந்தேனானால், ஆண்டவர் எனக்குச் செவிகொடார்” என்று கூறும் சங்கீதம் 66:18 போன்ற பழைய ஏற்பாட்டு வசனப்பகுதிகளின் அடிப்படையில் தமது கூற்றை ஏற்படுத்தினார் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. தேவனிடத்தில் வர இயலாதிருத்தல் என்பது எவ்வளவு பயங்கரமானதாக இருக்கும் என்று நான் மீண்டும் கூறுகிறேன்! இருப்பினும் உங்கள் வாழ்வு அவருக்கு முன்பாகச் சரியானதாக இராவிட்டால் நீங்கள் அவரிடத்தில் வர இயலாது.

ஒரு “நீதியுள்ள” ஆணாக, ஒரு “நீதியுள்ள” பெண்ணாக, ஒரு “நீதியுள்ள” இளைஞராக, ஒரு “நீதியுள்ள” இளம்பெண்ணாக இருத்தல் என்பதே, பதில் அளிக்கப்பட்ட ஜெபத்தின் “இரகசியமாக” உள்ளது. தேவனுடன் “சரியானவராகி” பதில் அளிக்கப்பட்ட ஜெபத்தின் இரகசியத்தைக் கண்டறியுங்கள்!

குறிப்புகள்

¹நான்காம் பாடத்தின் குறிப்புகளில் காணுங்கள். இது யோனாவாக இருக்கச் சாத்தியமில்லை என்றாலும், இது சாறிபாத் ஊர் விதவையின் மகனாக இருக்கச் சாத்தியமுண்டு. எலியா ஆகாபிடம் அன்பாகப் பேசியபின்பு, ஆகாப் அவருக்கு ஒரு ஊழியக்காரனை நியமித்தார் என்ற இன்னொரு சாத்தியக்கூறும் உள்ளது. ²சுசெராவின் இரதம் கீசோவின் சேற்றில் சிக்கிக் கொண்டிருந்தது (நியாயாதிபதிகள் 4:15; 5:21). ³1 இராஜாக்கள் 21:1.

காட்சி - உதவி குறிப்புகள்

“பதில் அளிக்கப்பட்ட ஜெபத்தின் இரகசியம்” என்ற சொற்றொடர்,

“இரகசியம்” என்பது முடிவில் “வெளிப்படுத்தப்படும்” வரையிலும் இந்தப் பாடத்தில் முழுவதுமாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு புதிதாக உள்ளது. ஒரு பெரிய அட்டையில் பின்வரும் வார்த்தைகளை எழுதுங்கள்: “பதில் அளிக்கப்பட்ட ஜெபத்தின் இரகசியம்.” நீங்கள் அந்த “இரகசியத்தைக்” கடைசியில் வெளிப்படுத்தப் போவதாகக் கூறும் ஒவ்வொரு வேளையிலும் இந்த அட்டையை உயர்த்திப் பிடியுங்கள். ஏற்ற வேளையில் இந்த அடையாள அட்டையைப் பின்புறமாகத் திருப்புகள். பின்புறத்தில் “இரகசியம்” எழுதப்பட்டுள்ளது: “ஒரு நீதியுள்ள ஆணாக (அல்லது) பெண்ணாக இருங்கள்.”

பாட வரைகுறிப்பு

அறிமுகம்

- A. எலியா, பாகாவின் 450 தீர்க்கதரிசிகளுக்கு அறைகூவல் விடுத்த நாள்தான் எலியாவின் வாழ்வில் மாபெரும் நாள் என்று பெரும்பான்மையான மக்கள் நினைக்கின்றனர். இருப்பினும் உச்சக்கட்டக் காட்சி இனி வரவேண்டியதாக இருக்கிறது (18:1ஐக் கவனிக்கவும்).
- B. 18ம் அதிகாரத்தின் இந்தப் பகுதியை நாம், “பதில் அளிக்கப்பட்ட ஜெபத்தின் இரகசியம்” என்ற தலைப்பின்கீழ் படிக்க விரும்புகிறோம்.

1. ஜெபத்தின் மாபெரும் உதாரணங்கள் பற்றி நினைக்கும்போது நீங்கள் யாரைப்பற்றி நினைக்கிறீர்கள்?
2. யாக்கோபு, எலியாவைத் தேர்ந்துகொண்டார் (யாக்கோபு 5:16-ஆ-18; காண்க - வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:6).

I. வல்லமை நிறைந்த ஜெபம்

- A. எலியாவின் ஜெபத்திற்குத் தேவன் பதில் அளிக்கிறார்.
  1. எலியாவை நாம், மனிதரிடத்தில் இருந்து மறைந்திருந்த நிலையிலும் மனிதருடன் எதிர்கொள்ளாதவிலும் கண்டிருக்கிறோம்; இப்போது நாம் அவர் தேவனுடன் செய்தித்தொடர்பு கொண்ட நிலையில் கவனிப்போம்.
    - a. ஆகாபுடன்: “நீர் போம்” (1 இராஜாக்கள் 18:41அ). பழைய ஏற்பாடு முழுவதிலும், தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்களுக்கு மதிப்பு உள்ளது.
    - b. “பெருமழையின் இரைச்சல் கேட்கப்படுகிறது” (வசனம் 41ஆ). இதை எலியா விசுவாசத்தின் காதுடன் கேட்கிறார்.
    - c. ஆகாபும் எலியாவும் சேர்ந்து மேலே செல்லுகின்றனர் (வசனம் 42ஆ), ஆனால் அவர்கள் மாறுபட்ட காரணங்களுக்காகச் செல்லுகின்றனர்.
    - d. எலியா ஜெபம்செய்யத் தொடங்குகிறார் (வசனம் 42ஆ). “ஜெபம்” என்ற வார்த்தை இங்கு பயன்படுத்தவில்லை, ஆனால் இதையே அவர் செய்தார் என்று யாக்கோபு

உறுதிப்படுத்துகிறார் (யாக்கோபு 5:17, 18).

- e. எலியா தமது வேலைக்காரனிடத்தில் (சாறிபாத் ஊர் விதவையின் மகன்?) சென்று பார்க்கும்படி கூறுகிறார் (வசனம் 43அ).
  - f. முதலில் ஒன்றும் நடக்கவில்லை (வசனம் 43ஆ).
2. ஜெபத்திற்குப் பதில் அளிக்கப்படுகிறது.
- a. ஒரு சிறு மேகம் தோன்றுகிறது (வசனம் 44அ). எலியாவுக்கு அது போதுமானதாக உள்ளது. ஆகாப் தமது இரதத்தைத் தயார் செய்யும்படி அவரிடத்தில் எலியா கூறுகிறார் (வசனம் 44ஆ). “பெருமழை உண்டாயிற்று” என்பது போதுமான அளவு நிச்சயமாகிறது (வசனம் 45அ).
  - b. எலியாவின் ஜெபத்திற்கு எவ்வளவு ஆச்சரியமாகப் பதில் அளிக்கப்பட்டது.
    - (1) நாடு முழுவதும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டது. யாக்கோபு, “அப்பொழுது வானம் மழையைப் பொழிந்தது, பூமி தன் பலனைத் தந்தது” என்று கூறினார்.
    - (2) எலியா ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார். 45ஆ மற்றும் 46ம் வசனங்களைக் கவனியுங்கள். அந்த சக்தியை எலியா எங்கிருந்து பெற்றுக் கொண்டார்? “கர்த்தரின் கரம் அவர் மீது இருந்தது.”
    - (3) ஆகாபுக்கும் அவர் மூலமாக நாடு முழுவதற்கும் ஆசீர்வாதத்தின் சாத்தியக்கூறு இருந்தது.
  - c. யெஸ்ரேயேலின் ஒலிமுக வாசல்கள் வரையில் எலியா ஓடுகிறார் மற்றும் அங்கு அவர் என்ன நடக்கும் என்று காண்பதற்காகக் காத்திருக்கிறார்.
- B. இந்த வரலாறு நமக்கு எதை அர்த்தப்படுத்துகிறது?
1. ஜெபத்தில் வல்லமை உள்ளது, ஜெபத்திற்குத் தேவன் பதில் அளிக்கிறார் என்று இந்த வரலாறு கூறுகிறது. யாக்கோபு 5க்குத் திரும்பிச் செல்லுங்கள்:
    - a. 16ம் வசனத்தில் உள்ள வல்லமை நிறைந்த மூன்று வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள்:
      - (1) “ஊக்கமான”
      - (2) “பெலனுள்ளதாயிருக்கிறது”
      - (3) “மிகவும் பெலனுள்ளதாயிருக்கிறது”
    - b. 17 மற்றும் 18ம் வசனங்களில் யாக்கோபு நிரூபணம் தருகிறார்.
      - (1) எலியாவின் ஜெபத்திற்குத் தேவன் பதில் அளித்தார்.
      - (2) உங்கள் ஜெபங்களுக்குத் தேவன் பதில் அளிப்பார்.
  2. நாம் இந்தப் பாடத்தைக் கற்றுக்கொண்டு இதை நமது பிள்ளைகளுக்குப் போதித்தல் அவசியமாக உள்ளது!

II. பதில் அளிக்கப்பட்ட ஜெபத்தின் இரகசியம்

- A. பதில் அளிக்கப்பட்ட ஜெபத்தின் ஒரு “இரகசியத்தை” நாம் கவனிப்பதற்கு முன்னர், வல்லமை நிறைந்த ஜெபங்களைச் செய்த ஒரு மனிதரின் பண்புகளை நாம் கவனிப்போமாக.
1. அவர் விசுவாசத்தின் மனிதராக இருந்தார் (யாக்கோபு 1:6).
  2. அவர் தேவனைச் சார்ந்திருந்த மனிதராக இருந்தார்.
  3. அவர் தேவனுடன் பேச நேரம் எடுத்துக்கொண்ட மனிதராக இருந்தார்.
  4. அவர் தாழ்மையில் மனிதராக இருந்தார்.
  5. அவர் மற்றவர்களைப் பற்றிச் சிந்தித்த மனிதராக இருந்தார்.
  6. அவர் ஜெபத்தில் ஊக்கமுள்ள மனிதராக இருந்தார்.
  7. அவர் ஜெபத்தில் விடாமுயற்சியுள்ள மனிதராக இருந்தார்.
- B. இந்தப் பின்னணியுடன் நாம், பதில் அளிக்கப்பட்ட ஜெபத்தின் இரகசியத்தைக் காணத் தயாராக இருக்கிறோம்.
1. இந்த இரகசியம் “மூன்று L களில்” இருப்பதாகச் சிலர் நினைக்கின்றனர்.
    - a. Length (நீளம்)
    - b. Language (மொழி)
    - c. Loudness (சப்தம்)
  2. தேவனுடன் சரியான உறவுமுறையில் இருத்தலே அந்த “இரகசியம்” என்று யாக்கோபு நமக்குக் கூறுகிறார்: “நீதிமான் செய்யும் ஊக்கமான வேண்டுகல் மிகவும் பெலனுள்ள தாயிருக்கிறது” (யாக்கோபு 5:16).
    - a. நாம் தேவனுடன் சரியாக இருப்பது அவசியமாக உள்ளது.
    - b. நாம் எலியாவைப் போன்ற ஜெப வாழ்வை ஒருக்காலும் கொண்டிருக்க இயலாது என்று நாம் நினைக்கலாம், ஆனால் அவர் “நம்மைப்போலப் பாடுள்ள மனுஷனாயிருந்தார்.” அவர் பரிபூரணமான வராக இருந்தார் என்பதால் அல்ல, ஆனால் அவர் “தேவனாகிய கர்த்தருக்கு முன்பாக நிற்கிறவராக” இருந்தார் (1 இராஜாக்கள் 17:1) என்பதாலேயே அவரது ஜெபங்களுக்குப் பதில் அளிக்கப்பட்டது. நாமும் அவ்வாறு இருக்க முடியும்.

முடிவுரை

- A. தேவனுடன் உங்கள் உறவு என்னவாக உள்ளது?
1. நாம், “பிதாவே” என்று கூறக்கூடிய உரிமை கொண்டுள்ளோமா? (கலாத்தியர் 3:26, 27; யோவான் 3:3-5).
  2. நாம் ஏற்கனவே தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருந்தால், நாம் விசுவாசம் நிறைந்த பிள்ளைகளாக இருக்கிறோமா (யோவான் 3:31; சங்கீதம் 66:18)?
- B. நாங்கள் உங்களுக்கு உதவட்டும்.